

نکاتی در باره روانشناسی شهرت

انسان به طور کلی موجودی خودرای و خود بزرگبین بوده و هست.

همشهری آنلاین - امیرحسین افضلی: انسان به طور کلی موجودی خود‍رای و خود بزرگ‍بین بوده و هست.

آدمی از بدو تولد دنبال دیده شدن و جلب توجه دیگران است به طوری که این خصلت او را گاهی تا آخر عمر همراهی می‍کند.

شهرت و معروفیت میان عامه مردم چه غریبه و چه آشنا همیشه برای انسان یک شیرینی و لذت خاص را به دنبال دارد.

در این مقاله می‍خواهیم به موضوع شهرت و روانشناسی شهرت پرداخته و ببینیم اصولا چه افکاری باعث زیاد و کم شدن این جذابیت در میان آدمی می‍شود .

همانطور که گفته شد انسان موجودیست شهرت طلب و دوستدار شهرت اما راه رسیدن به این محبوبیت یا همان شهرت در میان افراد مختلف متفاوت است.

اگرچه به طور کلی شهرت و معروفیت در معنای عامه چیز غیر معقولی نیست اما بعضا راه‍های انتخابی رسیدن به به ان همیشه قابل قبول نبوده و نیست.

جوانانی که به هر قیمتی می‍خواهند به شهرت و محبوبیت برسند اصولا راه‍های نادرستی را برای هدف خود انتخاب میکنند.

تفکر این که برای رسیدن به شهرت میتوان هر اصولی را زیر پا گذاشت و هر راهی را انتخاب کرد یک تفکر غلط و غیر اصولی است که فرد را در راه های نادرست و حوادث و اتفاقات ناگوار قرار می‍دهد .

این چنین افکار از دید روانشناسی افکاری یک سوگرایانه و ناپسند بوده که با توجه به درصد شکست پذیری آن یک دید غلط و غیر قابل قبول می‍باشد.

وقتی می‍خواهیم به هدفی بزرگ مثل شهرت برسیم باید راه درستی را هم انتخاب کنیم.

یک روانشناس اسکاتلندی در کتاب راز های موفقیت‍های بزرگ این چنین می‍نویسد : " رسیدن به هدف همیشه مهم است اما به عقب برنگشتن از آن کاری بس دشوار است ".

این جمله بسیار قابل تأمل است. وقتی از راه‍های سخت و دشوار برای رسیدن به هدفی همچون شهرت عبور میکنیم باید در نظر داشته باشیم که حفظ رویای به دست آمده بسی سخت تر از رسیدن به آن است پس انتخاب راه درست جهت رسیدن به شهرت میتواند شمارا در حفظ آن یاری کند.

در کل شهرت و محبوبیت بخشی از ذات خود بینانه‍ی انسان است که در بخشی از مردم میتواند موجب پیروزی و در برخی دیگر موجب شکست شود و بدیهی است که تعیین کننده این نتیجه‍ها راه انتخابی جهت رسیدن به هدف اصلی ماست .